

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันอาทิตย์ที่ 12 มิถุนายน 2559..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาญาติโยมสาธุชนทั้งหลาย เรามีความตั้งใจมีชีวิตอยู่และทำคุณงามความดี เพื่อชีวิตที่มีกำไร ได้ทำคุณงามความดีไว้ ได้ถวายสังฆทานก็ดี ได้น้อมรับศีลเป็นผู้มีเจตนาตั้งอยู่ในศีลแล้วก็ดี ที่เน้นการฝึกฝนอบรมตนเองตั้งอยู่ในศีลในธรรม ก็คือคุณงามความดีที่ได้กระทำ ได้ตอบสนองให้เรานี้เป็นคุณงามความดีติดตัว ตัวเองก็เลยมีความสุขความสบายว่าเราได้ทำคุณงามความดี ได้ทำบุญทำทานการกุศล ได้มาด้วยความบริสุทธิ์ สิ่งของทั้งหลาย อาหารสำหรับข้าวกีฬาก็ดี สิ่งของทั้งหลายก็ดี หามาได้ด้วยความคิดของตนเองด้วยความบริสุทธิ์ โดยเจตนาของตนเองที่จะทำบุญ อันนี้เราก็ได้รักษาศีล เป็นผู้ที่มีศีล มีศีลตั้งอยู่ในตนเอง เต็มใจกำลังรักษาศีลเสร็จ ถ้ามีศีลบริสุทธิ์อยู่ทุกคนๆ ตั้งใจเจตนาวงคไว้ในศีลห้า ศีลแปดตามระดับ เราก็เป็นผู้มีศีลสมบูรณ์ มีศีลแล้วบัดนี้เราน้อมถวายสิ่งของทั้งหลายตามเจตนาของพวกเขา แก่พระเจ้า พระสงฆ์ พระเจ้าพระสงฆ์ก็พากันรักษาศีลเจริญภาวนา พร้อมด้วยในห้วงศีลแล้ว ก็จะทำให้เราได้ทำคุณงามความดีบริบูรณ์ในชีวิต เป็นที่ปลื้มปิติยินดีในชีวิตของตนเองที่ได้ทำคุณงามความดีเอาไว้ เป็นที่พึ่งของตนไปที่ไหนต่างๆ พวกเราที่ได้ทำคุณงามความดีเอาไว้ ยิ่งไงๆ ก็ยังได้กลับมาเกิด บนสวรรค์บ้าง พรหมโลกบ้าง ตามกำลังศรัทธา เราได้เกิดมาเป็นมนุษย์ เป็นผู้ที่มีความโชคดีได้พบพระพุทธศาสนาด้วย ได้ทำบุญทำทานการกุศลเพิ่มพูนบุญบารมีของตนเองอีกต่อไป

..ให้ทุกคนทำความเข้าใจในชีวิตของตัวเอง เมื่อทำคุณงามความดีเอาไว้แล้วไม่ต้องห่วงว่าหิวอะไร ชีวิตของเราก็มีคุณค่ามีประโยชน์ ผู้ที่ไม่ได้ทำก็เป็นเรื่องของเขา เรานี้ให้ปลื้มปิติยินดีในตนเอง ชีวิตที่ได้สร้างคุณงามความดีเอาไว้ เป็นชีวิตที่มีผลมีประโยชน์ ท่านว่าเมื่อได้เกิดขึ้นมาแล้ว ไม่ได้เสียเปล่าประโยชน์ ได้มาพบพระพุทธศาสนาที่มีเหตุมีผล ว่าทำดีมีความสุข ทำบาปความชั่วมีความทุกข์ใจ เราเชื่อบุญเชื่อบาปด้วยอำนาจของกรรมอย่างนี้ เราก็เล็งแต่คุณงามความดี ทำบุญทำทานการกุศลรักษาศีลเจริญภาวนา ฝึกฝนอบรมจิตใจของพวกเขา คนมีทานแล้วก็ให้รู้จักเข้าใจในทาน เมื่อเข้าใจในทานแล้วก็ป็นหน้าที่รับรองว่าเป็นผู้ที่มีศีล ถ้าเป็นผู้มีศีลดีแล้วก็ป็นเครื่องยืนยันได้ว่า ผู้นั้นหากได้ทำจิตใจให้สงบระงับเป็นสมาธิได้ง่าย เพราะมีศีลเป็นเครื่องรับรอง เมื่อจิตใจสงบแล้วก็มีปัญญารู้จักทางถูกทางผิด อันไหนทำผิดทำให้เกิดทุกข์ก็ให้ลดละปล่อยวาง อันไหนทำแล้วทำให้มีความสุขเกิดขึ้นแก่ตนและบุคคลอื่น เรียกว่าเราทำในทางที่ถูกในชีวิตของเรา เป็นชีวิตที่ดำเนินไปในทางคุณงามความดี ก็ปลื้มปิติยินดีในศรัทธาญาติโยมที่มีความตั้งใจ ยิ่งไงๆ ก็มีคุณงามความดีเป็นที่พึ่งของตนเองเอาไว้แล้ว ก็เลยใจไม่ห่วงไม่หวง ใจมีความสุข เรียกว่าบุญ

..บุญคือ ความสุขใจที่ได้ทำคุณงามความดีเอาไว้ น้อมนี้ระลึกถึงว่า..โอ้..เราได้ทำบุญทำทานการกุศลน้อ เราได้รักษาศีลน้อ เราได้เจริญภาวนาน้อ พิจารณาเรื่องถูกเรื่องผิดรู้เรื่องบุญเรื่องบาปดี ก็ปลื้มใจว่าเรานี้มีวิชา

ความรู้ที่จะทรงตัว เรียกว่าเกิดมาเป็นมนุษย์ มนุษย์เป็นผู้มีจิตสูง เป็นผู้เฉลียวฉลาดกว่าสัตว์ทั้งหลาย สัตว์ทั้งหลายตัวใหญ่เท่าช้างก็ยังไม่ฉลาดเท่ามนุษย์ จนมาถึงมดถึงปลวกตัวเล็กน้อยๆ สัตว์ทั้งหลายเขาก็ไม่ฉลาดเหมือนมนุษย์เรา เราเป็นมนุษย์จึงเป็นผู้ที่มีจิตใจสูงเป็นผู้ที่ฉลาด ก็เลยสร้างสมอบรมเอาแต่คุณงามความดีสร้างบุญบารมีของตน ให้ชีวิตของตนนั้นเจริญรุ่งเรือง จิตใจก็เลยเข้มข้นเบิกบาน ไม่ว่าจะยืนเดินนั่งนอนอยู่ที่ไหน จะกลับ ไปบ้าน ไปช่อง ไปโน้นก็ดี ไปที่นั่นที่นั้นก็ดี นึกถึงคุณงามความดีเรื่อยๆ ทำให้จิตใจของเราได้รับเอาคุณงามความดีนี้เรื่อยๆ บ่อยๆ ใจก็เลยเข้มข้นเบิกบานเหมือน ได้กินอาหารที่ดีมีรสชาติ กินแล้วก็มีความสุขเข้มข้นเบิกบานที่ได้กินอาหารดี อาหารก็คือเป็นของที่ดีที่ได้รับส่วนบุญก็เป็นอาหาร เป็นอาหารของใจ ใจมีความสุขเรียกว่า ใจนี้ได้กินอาหารแล้วเป็นบุญเป็นกุศลเกิดขึ้นในใจของตนเอง

..เหตุฉะนั้น ก็ขออำนวยการช่วยพรให้ทุกท่านตั้งใจทำคุณงามความดีอยู่ไม่ขาด ตามกำลังความสามารถของตนแล้ว ถ้าปราณาสั่งใดเอาไว้ในใจก็ขอให้บุญกุศลคุณงามความดีทั้งหลาย จงดลบันดาลให้ศรัทธาญาติโยมทั้งหลาย จงเจริญด้วยอายุวรรณะสุขะพละ และขอให้สมความมุ่งมาดปรารถนาทุกสิ่งทุกประการ ทุกท่านทุกคนเทอญ..ขอเจริญพร..